

[A. P. Hansen.]

sætte sig dette under Hensyn til den Maade, hvorpaa man nu betaler Amtstueskatter. Dette er et Spørgsmaal, som har en vis Interesse for Sognefogderne paa Landet. Amtstueskatterne bliver nu betalt paa Indbetalingskort, og de kan betales, selv efter at Amtstuen har udfærdiget Restancelister og tilstillet Sognefogderne disse. Det hænder derfor adskillige Gange, at naar Sognefogeden kommer ud og skal opkræve Amtstueskat, bliver han præsenteret for en Kvittering fra Amtstuen eller Postkontoret, og han har da foretaget den ofte lange Rejse omsonst. Det er muligt, at dette ikke kan ændres, men jeg skulde dog tro, at der med lidt god Villie kunde tilvejebringes en fornuftig Ordning, da det er ret meningsløst, at Sognefogeden skal foretage saadanne unødvendige Rejser. Det er muligt, at der kan paalægges vedkommende et Udpantningsgebyr, men hvilken Sognefoged vil foretage Udpantning for at kunne oppebære sit eget Gebyr? det vil man vist i Almindelighed undslaa sig for.

I Bemærkningerne til § 3 udtales det, at Klager over Sognefogeden skal fremsættes overfor Fogeden. Det hænder nu og da, at der klages over Sognefogedernes Langmodighed, at det tager uforholdsmæssig lang Tid, inden de faar afleveret Restancerne. Ja, der findes selvfølgelig nu og da en vis Slendrian, men jeg tror, at Forholdene er blevet bedre i de senere Aar, efter at Sognefogderne har faaet indført et stort Bøgholderi med Journal og Kassebog o. s. v., men paa den anden Side vil jeg gerne til Undskyldning for en lidt for langsom Inddrivelse sige, at jeg for mit Vedkommende ser saaledes paa det, at har man som Sognefoged faaet en Restanceliste, har man en vis Forpligtelse til under saa milde Former som muligt at faa de flest mulige Penge ind. Derfor kan det ofte tage ret lang Tid, før endelig Afregning kan ske.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, hvis Nedsættelse er blevet bebudet.

Godskesen: Det er ikke store principielle Spørgsmaal, der her foreligger til Afgørelse, det drejer sig om en hensigtsmæssig teknisk Ordning af visse praktiske Forhold paa det bestaaendes Grund. Under saadanne Omstændigheder vil det være naturligt, at man særlig hører efter de Folk, hvis Livsgerning det er at beskæftige sig med de paagældende Forhold, og det foreliggende Lovforslag er netop ud-

arbejdet af saadanne Folk. Det er derfor naturligt og rimeligt, at man her i Rigsdagen tager velvilligt mod Lovforslaget, og jeg antager under Hensyn hertil, at det vil faa en let Gang gennem det høje Ting. Jeg for mit Vedkommende vil netop ud fra saadanne Betragtninger i Hovedsagen kunne slutte mig til Lovforslaget, og jeg skal kun tillade mig at gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Det hedder i § 1, at den Foged, som skal afsige Kendelse om Udpantningen, ikke er Fogeden i den Retskreds, hvor Skyldneren bor, men derimod Fogeden i den Retskreds, hvor den rekvirerende Kommune ligger. Det er en Ordning, som paa Forhaand maa forekomme noget fremmed for enhver Jurist, maaske ogsaa for den højtærede Justitsminister, der har en saa rig og omfattende praktisk Virksomhed i forskellige Stillinger bag sig, men jeg forstaar meget godt, at det set fra Kommunernes Standpunkt er en hensigtsmæssig og heldig Regel, idet der vil kunne spares Tid og Ulejlighed derved. Jeg vil derfor ogsaa være tilbøjelig til paa dette Punkt at slutte mig til Lovforslaget, men jeg skulde dog tro, det var rigtigt at se lidt nærmere paa denne Bestemmelse i det Udvalg, som jeg efter den ærede første Talers Udtalelser maa gaa ud fra vil blive nedsat.

I § 5 bestemmes det, at Skyldneren kan betale Restance til Fogeden, Sognefogeden eller Pantefogeden, og at Fogeden er berettiget til at modtage Restancen, uanset at Betalingen ikke sker under en formelig Udpantningsforretning. Dette er en aldeles rigtig og forstandig Regel. Det er ogsaa rigtigt, hvad der siges i Motiverne, at vedkommende Foged dog ikke kan give Henstand eller træffe Bestemmelse om Betaling af Afdrag, men maa henvise den paagældende Skyldner til i saa Henseende at forhandle med den rekvirerende Kommune. Men hvad nu, hvis Skyldneren blot kommer og vil betale et Afdrag uden at forlange noget Tilsagn til Gengæld? Det forekommer mig utvivlsomt, at saa bør man tage imod Afdraget og henvise ham til at forhandle med sin Kommune om, hvorledes han kan betale det øvrige, om han kan faa Henstand med det, eller paa hvilken Maade han kan afvikle det. Jeg har fra min egen Virksomhed Erfaring for, at i disse Forhold gør man vel i, naar der er Penge paa Bordet, ikke at afvise et Afdrag, som bydes; det vil være uheldigt.

Jeg tror altsaa, det vil være rigtigt at slaa fast — jeg ved ikke, om det skulde